

Primljeno	10. 11. 2014	
Broj	773	Prilog

13 Stpu-16/14-41

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

73. Pž-5393/14-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Gorani Aralici Martinović, u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom NAŠICECEMENT Tvornica cementa dioničko društvo, MBS 050006535, OIB 62612424147, Našice, Tajnovac 1, odlučujući o žalbama vjerovnika RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., OIB 53056966535, Zagreb, Petrinjska 59, i ZAGREBAČKE BANKE d.d., OIB 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Stpn-16/14-29 od 3. lipnja 2014., 24. listopada 2014.

riješio je

I. Odbijaju se žalbe vjerovnika RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb, Petrinjska 59, i ZAGREBAČKE BANKE d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, kao neosnovane i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Stpn-16/14-29 od 3. lipnja 2014.

II. Odbija se žalba vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Stpn-16/14-10 od 3. veljače 2014.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem sud prvog stupnja odobrio je predstečajnu nagodbu čiji je sadržaj naveden u njegovoj izreci.

Tako je prvostupanjski sud odlučio jer su na ročištu radi sklapanja predstečajne nagodbe od 2. lipnja 2014. dužnik i vjerovnici čije su tražbine utvrđene prihvatili plan financijskog restrukturiranja te glasovali za prihvaćanje nagodbe većinom propisanom

odredbom čl. 63. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12, 144/12 i 81/13; dalje: ZFPPN), a za sklapanje te nagodbe ispunjene su i preostale pretpostavke propisane čl. 66. tog Zakona i čl. 321. i čl. 322. Zakona o parničnom postupku.

Protiv ranije imenovanog rješenja žalbe su izjavili vjerovnici RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb, Petrinjska 59, i ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s tim da vjerovnik ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb žalbom protiv rješenja kojim se završava postupak pobija i rješenje od 3. veljače 2014. kojim je odbijen zahtjev za prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka po upravnoj tužbi tog vjerovnika.

Vjerovnik RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb u žalbi se poziva na svoju aktivnu legitimaciju te u bitnom navodi da mu sud nije dopustio raspravljanje na ročištu od 2. lipnja 2014. već ga je tretirao kao javnost te smatra da je time učinjena bitna povreda postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP). Tvrdi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka predviđenu odredbom čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a zbog toga što obrazloženje rješenja ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati budući da ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. Ističe da je prvostupanjski sud pogrešno, odnosno nepotpuno utvrdio činjenično stanje jer da je utvrdio kako predstečajna nagodba koja je predmet ovog postupka, ispunjava sve zahtjeve na temelju kojih se može smatrati ovršnom ispravom. Nadalje tvrdi da je pogrešno primijenjena odredba čl. 29. st. 1. Ovršnog zakona, kojom je određeno kako je ovršna isprava podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze kao da je pogrešno primijenjena i odredba čl. 25. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 81/13) koja se odredba u konkretnom slučaju primjenjuje sukladno odredbi čl. 58. predmetnog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Konačno, tvrdi da prvostupanjski sud nije smio odobriti sklapanje predstečajne nagodbe budući da nije bila ispunjenja formalna pretpostavka za njeno sklapanje kako je predviđeno odredbom čl. 66. st. 8. ZFPPN-a. Predlaže ovom sudu da, uzimajući u obzir odredbu čl. 66. st. 8. ZFPPN-a, preinači pobijano rješenje tako što će odbiti prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe, a podredno da ga ukine i vrati predmet na ponovno postupanje, uz uputu prvostupanjskom sudu da ponovno ispita ispunjenje pretpostavaka za sklapanje predstečajne nagodbe sukladno odredbi čl. 29. st. 1. Ovršnog zakona i odredbi čl. 298. st. 2., u vezi s odredbom čl. 301. Zakona o obveznim odnosima te donese odluku uzimajući u obzir odredbu čl. 66. st. 8. ZFPPN-a.

Vjerovnik ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb u žalbi se također poziva na svoju aktivnu legitimaciju te u bitnom navodi da je sud propustio utvrditi činjenicu jesu li na ročištu održanom 2. lipnja 2014. svi vjerovnici koji su glasovali za plan financijskog i operativnog restrukturiranja pred FINA-om te ga time i prihvatili, ujedno glasovali i na ovom ročištu, odnosno dali svoj pristanak na sklapanje nagodbe. Tvrdi da je povrijeđena odredba čl. 66. st. 9. ZFPPN-a, jer da sadržaj predstečajne nagodbe nije u cijelosti istovjetan sa sadržajem prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja a razliku vidi u odnosu na odredbe nagodbe

pod nazivom Grupa A. 2c Banke - sudužništvo (str. 14. i 15. pobijanog rješenja) u odnosu na dio plana restrukturiranja jednakog naziva Grupa A. 2c. Banke - sudužništvo. Također tvrdi da u tom dijelu nagodba ne ispunjava svojstvo ovršne isprave s obzirom na nejasno uređenje vjerovničkih prava i dužnikovih obveza. Jednak nedostatak (manjkavost istovjetnosti te elemenata ovršne isprave) vidi i u dijelu nagodbe nazvanom Grupa A. 2d Obvezničari - Sudužništvo, str. 15. i 16. pobijanog rješenja kao i u dijelu nagodbe koji je nazvan Grupa A. 2e Leasing (str. 17.), u dijelu pod naslovom Grupa A. 3a Nepovezana društva (str. 17. do 24.), Grupa A. 3b Nepovezana društva - razlučni i izlučni vjerovnici. Nadalje tvrdi da su se u postupku predstečajne nagodbe pred FINA-om, ali i pred prvostupajnskim sudom kao stranke u postupku pojavile stranke čije su tražbine namirene i koje su prestale, pa samim time više niti ne mogu biti stranke u ovom postupku. Konačno smatra da je povrijeđena odredba čl. 45. st. 3. ZFPPN-a koja propisuje kako u situaciji kada dužnik predlaže isplatu tražbina u smanjenom iznosu, postotak što ga dužnik nudi vjerovnicima za namirenje tražbina ne može biti manji od 30% ako se plaćanje nudi u roku od četiri godine, odnosno manji od 40% ako se plaćanje nudi u roku od osam godina. Smatra da otpis tražbina ne može biti veći od 60% ako se plaćanje nudi u roku od osam godina. Tvrdi da ove odredbe nisu poštivane jer da je vjerovnicima skupine Grupa A. 2d Obvezničari - sudužništvo ponuđen rok otplate osam godina, ali da se tražbine smanjuju za više od 60%.

Vjerovnik ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb žali se i na rješenje prvostupajnskog suda od 3. veljače 2014. kojim je odbijen prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka po upravnoj tužbi vjerovnika Zagrebačke banke d.d. Zagreb kojim se traži poništenje kao nezakonitih rješenja Ministarstva Financija, Samostalni sektor za drugostupajnski postupak, Klasa: UP/II- 423-01/13-01/1067, Ur.broj: 513-04/13-2 od 27. prosinca 2013., te rješenja Financijske agencije (dalje: FINA), Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR01, Klasa: UP - 1/110/07/13-01/3310 Ur.br.: 04-06-13-3311 -347 od 11. studenog 2013. zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnom žalitelj upire na nezakonitost upravnih rješenja u postupku predložene i usvojene predstečajne nagodbe pred FINOM tvrdeći da je odluka Upravnog suda Republike Hrvatske po tužbi vjerovnika kojom se traži određenje privremene mjere i poništenje upravnog akta Ministarstva financija samostalnog sektora u drugostupajnskom postupku kao i donošenje odluke o odgodnom učinku tužbe na prvostupajnsko rješenje FINA-e kojom je odlučeno o Plana financijskog restrukturiranja dužnika, prethodnim pitanjem u ovom postupku sklapanja predstečajne nagodbe u smislu čl. 12. ZPP-a. Žalitelj predlaže da drugostupajnski sud preinači prvostupajnsko rješenje i odbaci prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe, podredno da ukine pobijano rješenje te da predmet vrati prvostupajnskom sudu na odlučivanje te da drugostupajnski sud preinači rješenje naslovnog suda, poslovni broj Stpn-16/14-10 od 3. veljače 2014., i prihvati zahtjev žalitelja za donošenjem rješenja o prekidu postupka, podredno da ukine rješenje naslovnog suda poslovni broj Stpn-16/14-10 od 3. veljače 2014., te vrati predmet prvostupajnskom sudu na ponovno odlučivanje.

Žalbe vjerovnika nisu osnovane.

Ispitavši pobijana rješenja na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2., te čl. 381. ZPP-a u vezi s čl. 66. st. 14. ZFPPN-a u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14.

ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

U postupku koji je prethodio kao i u samom sadržaju rješenja kojim se odobrava predstečajna nagodba pobijano rješenje nije zahvaćeno bitnim povredama postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti niti onih na koje žalitelji ukazuju.

U konkretnom predmetu primjenjuju se odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12 i 144/12; dalje: ZFPPN), u vezi odredbe čl. 57. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 81/13) i čl. 16. Uredbe Vlade Republike Hrvatske o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 112/13) jer je postupak predstečajne nagodbe otvoren prije 30. lipnja 2013. Stoga su svi žalbeni navodi o tome da je sud pogrešno primijenio odredbu čl. 25 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 81/13) bespredmetni.

U odnosu na pitanje aktivne legitimacije za podnošenje žalbe protiv rješenja kojim je sud prvog stupnja odobrio predstečajnu nagodbu čiji je sadržaj naveden u njegovoj izreci, ovaj sud dijeli mišljenje žalitelja i ukazuje da su žalitelji ovlašteni podnijeti žalbu protiv predmetnog rješenja. Naime, žalitelji su vjerovnici dužnika prema odredbi čl. 3. ZFPPN-a, pa stoga oni mogu žalbom pobijati rješenje o predstečajnoj nagodbi. Međutim, premda su njihove žalbe dopuštene, one nisu osnovane.

Uzimajući u obzir ukupnost sadržaja žalbenih navoda prije svega valja naglasiti da prilikom utvrđivanja jesu li ispunjeni uvjeti za sklapanje predstečajne nagodbe, prvostupanjski sud ne ispituje valjanost postupka provedenog pred nagodbenim vijećem te ti žalbeni navodi nisu predmet ispitivanja u ovom postupku, a kako sud nije ovlašten niti meritorno odlučivati o sadržaju predložene odnosno prihvaćene predstečajne nagodbe (čl. 66. ZFPPN-a) niti ovi žalbeni navodi nisu predmet ispitivanja (visina otpisanih tražbina). U upravnom postupku vjerovnicima predstečajnog dužnika dana je mogućnost ostvarivanja zaštite podnošenjem žalbe protiv rješenja Nagodbenog vijeća FINE iz čl. 60. ZFPPN-a te je dana mogućnost pokretanja upravnog spora. Osim toga, predstečajna nagodba može se pobijati tužbom pod pretpostavkama koje su propisane za pobijanje sudske nagodbe (čl. 83. ZFPPN-a).

Dakle, dužnost suda u ovoj fazi postupka svodi se na ispitivanje ispunjenja zakonom predviđenih pretpostavki u smislu čl. 66. st. 8. i 9. ZFPPN-a pa se ispituju samo oni žalbeni navodi koji se odnose na zakonom predviđene pretpostavke dopuštenosti sklopljene predstečajne nagodbe (čl. 375. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 66. st. 14. ZFPPN-a).

Iz spisa proizlazi da je dužnik podnio prvostupanjskom sudu prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe sukladno odredbi čl. 66. st. 1. i 2. ZFPPN-a.

Iz spisa proizlazi da je u postupku sklapanja predstečajne nagodbe pred zakonom predviđenim javnopravnim tijelom doneseno izvršno rješenje Financijske agencije Regionalnog centra Zagreb Nagodbeno vijeće HR01, Klasa: UP-1/110/07/13-01/3310,

Ur.br.: 04-06-13-3310-347, od 11. studenoga 2013. kojim je utvrđeno da su za Plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine iznose 1.895.110.915,32 kn dok ukupan iznos tražbina za koju vjerovnici imaju pravo glasa iznosi 2.438.135.819,46 kn te je utvrđeno da su za Plan glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze 1/2 vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika, odnosno 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina, sukladno čl. 63. Zakona te je Plan financijskog restrukturiranja proglašen prihvaćenim.

Protiv naprijed navedenog prvostupanjskog rješenja, vjerovnik je u otvorenom roku podnio žalbu, koja je odbijena kao neosnovana i to rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-423-01/13-01/1067 Ur.broj: 513-04/13-2 od 27. prosinca 2013. Predmet žalbenog postupka bio je ispitivanje zakonitosti pobijanog rješenja.

Vjerovnik ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb je u otvorenom roku, 29. siječnja 2014., nadležnom Upravnom sudu Republike Hrvatske podnio tužbu radi poništenja predmetnog upravnog akta s prijedlogom za donošenje odluke o odgodnom učinku tužbe, te podredno prijedlog za određivanje privremene mjere a o kojoj tužbi kao niti o prijedlogu o odgodnom učinku tužbe u vrijeme donošenja pobijanog rješenja nije odlučeno.

Odlučna činjenica za razrješenje osnovanosti i zakonitosti rješenja 3. veljače 2014. kojim je odbijen prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka po upravnoj tužbi vjerovnika ZAGREBAČKE BANKE d.d., Zagreb, jest može li se smatrati u smislu odredbe čl. 12. st. 1. ZPP-a da je odluka Upravnog suda Republike Hrvatske po tužbi vjerovnika kojom se traži poništenje upravnog akta Ministarstva financija samostalnog sektora u drugostupanjskom postupku kao i donošenje odluke o odgodnom učinku tužbe na prvostupanjsko rješenje FINA-e kojom je odlučeno o Planu financijskog restrukturiranja dužnika, i donošenje odluke o privremenoj mjeri - prethodnim pitanjem u ovom postupku sklapanja predstečajne nagodbe. Za razliku od žalitelja, prema mišljenju ovog suda u situaciji kada je izvršnom i konačnom odlukom (nesporno) donesenom u upravnom postupku odlučeno o donošenju Plana financijskog restrukturiranja dužnika, onda parnični sud, pa tako niti sud u ovom posebnim zakonom predviđenom postupku na koji se supsidijarno primjenjuju pravila parničnog postupka, nije ovlašten ispitivati da li je ta odluka zakonita, već je dapače vezan tom odlukom u smislu odredbe čl. 66. st. 9. ZFPPN-a.

Stoga je žalba vjerovnika ZAGREBAČKE BANKE d.d., Zagreb, protiv rješenja od 3. veljače 2014. kojim je odbijen prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka po upravnoj tužbi neosnovana.

Osim toga, sama činjenica što su protiv rješenja donesenih u postupku predstečajne nagodbe podignute upravne tužbe ne utječe na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja o odobravanju sklopljene nagodbe od 3. lipnja 2014.

Nadalje, a vezano za rješenje kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe od 3. lipnja 2014., odredbom čl. 66. st. 8. ZFPPN-a propisano je da će sud odobriti sklapanje predstečajne nagodbe ako su na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe svoj pristanak dali dužnik i vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu iz čl. 63. tog Zakona, ako utvrdi da je sadržaj predložene nagodbe u skladu s općim pravilima o sudskoj nagodbi te da je njezin

sadržaj u cijelosti istovjetan sa sadržajem prihvaćenog plana financijskog i operativnog restrukturiranja dužnika (čl. 66. st. 9. ZFPPN-a).

U konkretnom predmetu, sve citirane zakonske pretpostavke za odobravanje sklapanja predstečajne nagodbe su ispunjene.

Žalitelj RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb ne osporava činjenicu da su na ročištu za sklapanje nagodbe svoj pristanak dali dužnik i vjerovnici većinom glasova čije tražbine prelaze polovinu vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika ili ako njihove tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina. Premda žalitelj ZAGREBAČKA BANKA d.d. Zagreb tvrdi da je sud propustio utvrditi činjenicu da li su na ročištu od 2. lipnja 2014. svi vjerovnici koji su glasovali za plan financijskog i operativnog restrukturiranja pred FINA-om dali svoj pristanak na sklapanje nagodbe tu svoju tvrdnju ne konkretizira, a ne osporava Zakonom predviđen postotak. Kako iz spisa proizlazi da su na ročištu od 2. lipnja 2014. svoj pristanak dali dužnik i vjerovnici koji su prihvatili plan financijskog restrukturiranja i koji su se potpisali na zapisnik (list 521. do 527. spisa) kvalificiranom većinom (čije tražbine čine potrebnu većinu iz čl. 63. ZFPPN-a.), to se ovaj žalbeni navod ukazuje neosnovanim.

Okolnost što žalitelji nisu dali svoj pristanak na sklopljenu nagodbu ne utječe na pravilnost odluke o odobrenju sklapanja predstečajne nagodbe jer je svoj pristanak dao dovoljan broj vjerovnika koji su pozvani pristupiti na ročište u smislu odredbe čl. 63. st. 2. ZFPPN-a.

Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da je predložena nagodba u skladu s općim pravilima o sudskoj nagodbi te je pogrešno stajalište žalitelja da predmetna nagodba ne predstavlja ovršnu ispravu. Opće pretpostavke podobnosti ovršne isprave za ovrhu jesu: naznaka vjerovnika i dužnika, te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze (čl. 29. st. 1. Ovršnog zakona - „Narodne novine“ broj 112/12).

U tom smislu neosnovani su žalbeni navodi o nedostatku vremena ispunjenja obveze kod pojedinih vjerovnika, odnosno da rok dospijeca nije naveden budući da je za vjerovnike u Grupi A. 2a Banke i ostali kreditori (Tablica 2.) i u Grupi A. 2e Leasing (Tablica 6.), navedeno da će se tražbine podmiriti nakon pravomoćnosti sudskog rješenja kojim se potvrđuje predstečajna nagodba. Naime, vrijeme ispunjenja obveze na isplatu iz ove nagodbe kod ove skupine vjerovnika određeno je i vezano je za pravomoćnost predmetnog rješenja o odobrenju predstečajne nagodbe.

Isto tako su neosnovani žalbeni navodi u pogledu vremena ispunjenja obveze za vjerovnike u Grupi A. 3b. razlučnih i izlučnih vjerovnika. Naime, za vjerovnike u Grupi A. 3b Nepovezana društva - razlučni i izlučni vjerovnici (Tablica 9.), rok za ispunjenje obveze isplate dugovanog iznosa vezan je za rok koji je određen u postojećim ugovorima pa nije dovedeno u pitanje dospijeca obveze po toj osnovi, tako da navedeno nema utjecaja na pravilnost rješenja kojim je odobrena predstečajna nagodba kako to žalitelji elaboriraju.

Osim toga, okolnost da su rokovi ispunjenja dužnikove obveze u nagodbi navedeni i prije pravomoćnosti rješenja kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe (kod

vjerovnika grupe A1, A3a i A3c) nemaju utjecaj na svojstvo ovršnosti predmetne predstečajne nagodbe u smislu odrebe čl. 29. st. 1. Ovršnog zakona kakvo joj pridaju žalitelji.

U odnosu na žalbene navode žalitelja vezano za potencijalno regresne vjerovnike, napominje se da se radi o jamcima dužnika u smislu čl. 72.a st. 2. ZFPPN-a prema kojoj i oni prijavljuju svoje nedospjele tražbine te se (i) te tražbine utvrđuju, a dužnik će ih ispuniti samo ako nastupe regresne obveze od strane dužnika.

Sam sadržaj nagodbe odgovara prihvaćenom planu financijskog i operativnog restrukturiranja dužnika. Određenim jezičnim formulacijama koje se citiraju u žalbi žalitelji nisu doveli u sumnju istovjetnost sadržaja nagodbe s prihvaćenim planom, a sami ne ukazuju na sadržajne razlike koje bi imale posljedicu u promjenama određenih prava ustanovljenih prihvaćenim planom u odnosu na nagodbu.

Konačno, žalitelj RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb neosnovano smatra da je sud u odnosu na njega počinio bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a jer mu nije dopustio raspravljanje na ročištu već ga je tretirao kao javnost a ne kao stranku. Naime, točno je da je sud prvog stupnja predmetnog vjerovnika tretirao kao javnost ali time nije počinjena povreda postupka koja bi utjecala na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja jer se pred sudom na ročištu ne može raspravljati o planu, odnosno predstečajnoj nagodbi budući da se o njoj raspravlja samo na ročištu pred FINA-om tako da sud nije nezakonitom radnjom onemogućio žalitelju raspravljanje pred sudom.

Slijedom navedenog, žalbe vjerovnika izjavljene protiv rješenja suda prvog stupnja poslovni broj Stpn-16/14-29 od 3. lipnja 2014. valjalo je odbiti kao neosnovane i potvrditi prvostupanjsko rješenje na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 66. st. 14. ZFPPN-a.

U Zagrebu 24. listopada 2014.

SUDAC

GORANA ARALICA MARTINOVIĆ, v.r.

Za točnost opravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN